

Setmanari portanveu de la Joventut d'Esquerra "Estat Català" de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

7 MARÇ 1936

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARME, 57

NÚMERO SOLT: 20 CTS

Presos i exilats

De resultes de la revolta del 6 d'octubre, s'ha produït un fet estrany que verdaderament ens ha causat una extranyesa extraordinària, perquè revela un estat d'opinió, que no ens podem explicar per més voltes que li donem, com ha pogut arrelar-se.

Aquest fet és la diferència de tracte i de simpatia entre els presos i els exilats. Per la majoria de la gent, els exilats eren tractats amb menyspreu; el fet de no haver-se deixat agafar era un signe de covardia i de defecció; el fet d'escapar de la férula de la justícia militar i dels mitjans expeditius de les comissaries de policia, per alguns era una traïció; els únics herois foren els que tingueren la desgràcia d'anar a la presó.

No sabem amb quins fonaments podia basar-se aquesta teoria absurda, no sabem de cap tractat revolucionari, que digui que sota pena d'ésser declarat covard o traïdor, els participants d'una revolució fracassada tinguin de posar-se mansament l'argolla i entregar-se als triomfadors; coneixem la vida dels revolucionaris europeus. Bakunin, Lenin, Trotski, Garibaldi, Mazini, Vallés, i molts d'altres que seria llarg d'enumerar i tots ells al fracassar les seves *intencions*, tractaven de salvar-se i salvar als seus companys, i no sabem que ningú els tirés en cara com una defecció el fet de salvar la seva vida i la dels seus amics; hem tingut d'esperar l'aparició d'un nou sistema de revolucionaris per veure caure per terra la lògica.

Els Prieto, González Peña, Belarmino Tomàs, del Moral, i d'altres, seguint aquesta nova *moral* revolucionària, no són més que uns covards sense sang a les venes, perquè no es tancaren en una cambra i cridaren a un general perquè els anés agafar, així sí que es heroïsmes i esperit revolucionari.

A l'exili tot són flors i violes; els que foren internats al Nord de França o anaren a Bèlgica la majoria d'ells fermaven els goços amb llonganices; en virtut de les lleis establertes en aquests països que regulen el treball dels estrangers els era impossible de trobar treball i malgrat els socorsos que rebien dels amics dels seus pobles eren molts els dies que al llevar-se no sabien com s'ho arreglarien per menjar i a on anirien per aixoplugar-se durant la nit; però aquelles penalitats no eren vistes; cada un d'ells se les sabia, i pels fugitius cal dir-ho, no hi hagué la solidaritat moral i econòmica a que tenien dret. Cal fer l'excepció i la fem amb gust de casos particulars, com a la nostra ciutat, que es feu ço que es pogué pels nostres exilats, però en general la tònica que es seguí no fou pas la nostra.

La més interessada en silenciar l'existència dels exilats fou "L'Humanitat". Per aquest diari, anem a saber perquè, no hi havia més que presos, si els papers s'ha-

guessin canviat, si certs presos s'haguessin exilat, com tenien mitjans per fer-ho, el tò de les seves campanyes segurament hauria canviat cosa que hauria estat una fortuna pels qui podent-ho fer no tingueren el valor de deixar-se agafar.

Al fer resaltar el tracte desigual que hi ha hagut per part d'un sector de Catalunya, no ho fem pas per menyspreuar els que foren presos perquè ells no són responsables de la incomprendible actitud de certa gent, per ells també les nostres simpaties; ells han sofert les mil i una penalitats agravades amb la manca de llibertat, i creiem que si la gran majoria d'ells no passaren la frontera entre la policia i ells, fou perquè els devia ésser materialment impossible, ja que la llibertat és una cosa tant bella, que per no perdre-la l'home fa tots els esforços imaginables.

Per nosaltres, són dignes del mateix apreciat tant els presos com els exilats; considerem que són dignes de la mateixa simpatia i del mateix ajut i els que no ho han fet així, pensem que la seva actitud es filla de movils inconfessables.

Fou després d'un viatge a París i Brussel·les del diputat Sunyol i Garriga que "La Rambla" parlà amb simpatia dels exilats i obrí una subscripció a benefici d'ells. Segurament que al veure de *visu* les penalitats d'aquests germans nostres algunes d'elles verdaderament dramàtiques, mogué al senyor Sunyol a esquinçar el vel amb que es volia amagar-les, i aquesta actitud digna i humanitària, produí un moviment d'estupor i de pànic entre la gent interessada en que sols hi hagués una classe especial de víctimes.

Els que han retornat a la Pàtria, porten dintre seu aquesta amargor; no poden comprendre el perquè, de la situació que s'els creà; no tardaran molt a saber-ho, quan veuran que els encarregats d'asfilar-los són els qui s'adornen amb els plomells i els oripells d'una victòria, que ells fecundaren amb la seva sang, el seu dolor i la seva misèria.

J. SALA

NOTICIARI DE "PALESTRA"

Excursionisme: "Palestra" anuncia per a diumenge proper les següents excursions.

Agrupament Femení: A La Roca, de Granollers.

Guies excursionistes: Marxa de nit al Montseny, amb orientació per mitjà de la Brúixola i el mapa. (Control a la prova del Grup n.º 3 d'Aspirants a Guies).

Punt de reunió: Estació de França (M. S. A.) dissabte a les 6'10 de la tarda.

Secció Esports de Neu: Pràctiques d'esquí a La Molina.

El gran i el petit

Quan la gent de l'ordre vestia la seva campanya electoral, intentant d'aprofitar el possible deix de desengany que hagués pogut produir-se en les masses populars després de la gesta del 6 d'octubre, "No", sabia que jugava una carta que podia — coneguda la sensibilitat del nostre poble — cridar a engany els pusil·lanimes i els escèptics.

Per sort de tots, de la República i de Catalunya, el tòpic fracassà sorollosament el 16 de febrer. El poble català, per majoria aclaparadora, es solidaritzava amb la gesta gloriosa, ensems que arreu d'Espanya, el veritable sentiment republicà feia triomfar les candidatures del Front Popular per damunt els candidas de dreta que representaven la vergonya de la repressió inhumana i colonial.

Polítics del 6 d'octubre. SI! — ha dit poble.

Però, amb aquest SI, hi han vinculats tots els desitjos, tots els desers, totes les aspiracions, totes les esperances de que en la nova etapa de govern que comencen els polítics d'esquerra, no hi tornin a tenir preponderància ni l'oblit, ni la lentitud ni la inèrcia.

Ah! comparades amb la magnitud i la grandesa de la gesta dels asturians, quantes petites coses no ens apareixerien insignificants, sino fos que en elles, en la seva mateixa aparent insignificància, hi trobem la mesura — nosaltres que les hem viscudes — de l'encobridora irresponsabilitat, de la imprudent fallàcia del seus perpetradors!

Oviedo, Sama, Mieres, el C. A. D. C. I., els Sindicats de Sabadell, etc., etc... quanta indignitat i quanta vergonya pels represors! Doval, Ivanoff... i tants altres butxins, que pel seu criminal i salvatge procedir mereixen un càstig exemplar! Però també, cal recordar-se dels innominats, les petites víbores que han covat el seu verd dels temps de l'abjecta monarquia i als quals el bienni negre donà l'ocasió de llençar-lo defora i rebejar-se contra la democràcia republicana momentàneament vençuda i atuída!

Concretant-nos a Badalona, recordeu la violència amb que aquells que la República pagava per a la defensa de tots els ciutadans i que tenien el deure d'inhibir-se en aquell moviment popular, recordeu com entraren de nou a la nostra Ciutat — després d'haver-se'n absentat sigil·losament — iguals a fúries desfermades, sollant-ho tot i donant lliure curs als seus irats baixos instints al crit de "viva España"... perquè no gosaven, tot amb tot, de cridar "viva el rei", irrompent a totes les entitats nacionalistes i republicans destruint mobles, documentació, sollant banderes i ultratjant amb el seu desvergonyit cinisme la homenia dels ciutadans d'esquerra.

Aquests mercenaris, que no entren en el gran però sí en el petit cercle delictiu dels

que fan mancament als juraments sagrats de fidelitat a la República i al respecte als republicans, NO ELS TENIM DE VEURE MAI MES entre nosaltres. Si la República necessita d'homes armats per a mantenir el principi d'autoritat i per la seguretat de l'Estat republicà, els acceptarem. PERO NO VOLEM AQUESTS que fins avui han vingut passejant per Badalona, el seu matonisme descaradament deslleial al règim republicà.

Han estat massa fortes, la ferida rebuda i la vexació intolerable que varen inflingir a la nostra bandera barrada. No podem continuar suportant-los, com un malson continuat que ens posa un núvol als ulls i ens obliga a clourer els punys. Aquests homes, ja mai més poden representar per a nosaltres amb la seva investidura, la garantia de la República.

Si els grans butxins de la repressió tenen de sofrir tot el pes de la Justícia de la República, talment com el poble desitja i espera, no poden ni deuen escapar-s'en aquests vergonyants *butxins* que aprofitaren les hores de desorientació dels poders públics davant la protesta viril del poble republicà, per a desfermar les seves rancúnies i donar satisfacció a la seva ira contra tot el que significava l'essència mateixa del catalanisme republicà i de la llibertat.

Per aquests petits, per petits i insignificants que siguin, inflats en aquells dies com aquella granota de la falla, demanem que actui ràpidament el braç exemplar de la Justícia republicana.

Es a les nostres autoritats que ens dirigim. En la representació que el poble els té donada, cal que facin valer el seu dret i també la raó que sobra al poble badaloní netament republicà, fermament esquerrà, entusiastament nacionalista — com ha quedat demostrat en la darrera contesa electoral — i conseqüències amb la major urgència deslliurar per sempre més Badalona, d'aquests homes que hem senyalat, vestigis no gens dissimulats de l'oprobiosa monarquia, tant per les seves obres, com pels seus sentiments, com pel seu uniforme.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "BADALONA"

El proper dia 15 de març es disputarà a les pistes de la Molina el III Campionat de Badalona d'Esquí, que com cada any organitza la Secció Esports de Muntanya de l'A. E. B.

Els organitzadors recorden a tots els esquiadors badalonins, que hi vulguin prendre part que l'inscripció serà tancada el dia 12 del corrent podent-se cursar aquestes en el local social de l'A. E. B., carrer de la Costa, 13, tots els dies de 9 a 10 del vespre on poden sol·licitar-se de dita cursa tots els detalls pertinents.